

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

sprawie S. S.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 marca 2026 r.

skargi obrońcy oskarżonego

na wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 8 października 2025 r., sygn. akt II AKa

360/23 uchylający wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z 17 sierpnia 2023 r.,

sygn. VI K 121/21 i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania

na podstawie art. 539 e § 2 k.p.k.

postanowił

1. oddalić skargę;
2. obciążyć oskarżonego kosztami postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krakowie, wyrokiem z 17 sierpnia 2023 r., sygn. akt VI K 121/21 umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonemu S. S. o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k., uniewinnił od przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. oraz uznał za winnym przestępstwa z art. 270 § 2 k.k. art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to wymierzył mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na skutek apelacji prokuratora, obrońcy oskarżonego oraz pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokiem z 8 października

2025 r., sygn. akt II AKa 360/24, uchylił zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

Skargę na ww. wyrok wniósł obrońca S. S. i zarzucił rozstrzygnięciu: naruszenie art. 437 § 2 k.p.k. przez uchylenie zaskarżonego apelacją wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania podczas gdy przepis ten upoważnia do takiej decyzji wówczas, jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Stawiając powyższy zarzut w obrońca wniósł o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie.

W odpowiedzi na skargę, prokurator i oskarżycielka posiłkowa wnieśli o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wywiedziona przez obrońcę skarga nie zawierała argumentacji mogącej skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Na podstawie art. 539a § 3 k.p.k. skarga od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 k.p.k. lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. Wynikający art. 539a § 3 k.p.k. nadzór Sądu Najwyższego nad przestrzeganiem normy określonej w art. 437 k.p.k. w postępowaniu odwoławczym sprowadzać się może jedynie do oceny zasadności podjęcia decyzji kasatoryjnej przez sąd odwoławczy, a nie zasadności samego środka odwoławczego (apelacji). Skarga na wyrok sądu odwoławczego nie ma też charakteru *sui generis* "superapelacji", która nakazywałaby Sądowi Najwyższemu przejmować rolę sądu odwoławczego i ponownie oceniać zarzuty apelacyjne.

W przedmiotowej sprawie, sąd odwoławczy jako podstawę wydania wyroku kasatoryjnego (w zakresie pkt. I i pkt. II) wskazał na treść 454 § 1 k.p.k., co wprost wynika z treści uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego. Dodatkowo, analiza uzasadnienia wskazuje, że sąd odwoławczy wskazał na liczne uchybienia w procedowaniu sądu I instancji i mimo iż wprost nie wskazał na konieczność

powtórzenia w całości postępowania dowodowego, uzasadnił uchylenie zaskarżonego wyroku tak daleko posuniętą wadliwością przeprowadzonego postępowania, która uniemożliwiała pozostawienie wyroku w porządku prawnym.

Mając powyższe na względzie na podstawie art. 539e § 2 k.p.k. postanowiono jak w części wstępnej postanowienia. Rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania skargowego znajduje uzasadnienie w treści art. 539f k.p.k. w zw. z art. 527 § 2 k.p.k.

[J.J.]

[r.g.]